

Lelkünkől

Edda Művek

A gyertya szépen lángol,
Nem fújja már a bántó szél.

A viaszttest elolvadt,
Valahol új életre kél.
A Föld már elengedte,
Az égen egy csillag ragyog.

Szelíden kérik Őt,
S Ő játszik egy égi dallamot.

Egyé forrt kéz a húrral,
És már egy új ütembe kezd.
Lassúbb és csöndesen szól,
Úgy üzeni: megérkezett.

Lelkünkől szól ez a dal.
Örökre velünk maradsz,
Őrizzük mosolyodat.

Vihar kiált kegyetlen,
Elválaszt zord idők keze.

Az ész hazug; ne engedd,
Ne, hogy a reményt elvegye!

A Föld már elengedte,
Az égen egy csillag ragyog.

Szelíden kérik Ők,
S Ő játszik egy égi dallamot.
Minden üvöltve lázad,
Hol van az elrabolt hitünk?
A lelked halhatatlan,
De a fájdalom velünk

Lelkünkől szól ez a dal.
Örökre velünk maradsz,
Őrizzük mosolyodat.